

Association of single nucleotide polymorphisms T824C and T132903C in *OR2W3* and *INSR* genes, respectively with idiopathic infertility in Iranian men

Elham Siasi ^{1*}, Ahmad Aleyasin², Javad Mowla³

1. Associate Professor, Department of Genetic, School of science, NT.C., Islamic Azad University, Tehran, Iran.

2. Associate Professor, Department of Medical Genetic, National Institute for Genetic Engineering and Biotechnology, Tehran, Iran.

3. Associate Professor, PhD of Genetic, Department of Molecular Genetics, faculty of science, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran.

Abstract

Aim and Background: The Frequency of male infertility is 10-15% and there is no definite reason in 50% of infertility in men. This form of infertility is named idiopathic infertility, and genetic factors are one of the causes of male infertility. Therefore, this study aimed to investigate on association between the T824C polymorphism in the *OR2W3* gene and the T132903C polymorphism in the *INSR* gene in Iranian idiopathic infertile males.

Materials and Methods: For this study, DNA was extracted from 200 blood samples, consisting of 100 men with oligospermia and azoospermia (idiopathic infertile) and 100 fertile men as a control group. Genotyping of the two studied polymorphisms was performed by using molecular methods, HRM-PCR, PCR-RFLP, and sequencing, and finally, the results were statistically analyzed.

Results: For the T824C polymorphism in the *OR2W3* gene, statistical analysis showed no significant difference between the patient and control groups ($p = 0.2$), and the results showed no association between this polymorphism and idiopathic male infertility in the Iranian population. In addition, the frequency of T132903C polymorphism in the *INSR* gene was different in infertile patients and control groups ($p = 0.02$) and indicates a significant relationship with idiopathic male infertility in the studied Iranian men population.

Conclusion: According to these research results, the T132903C polymorphism in the *INSR* gene is affected by idiopathic infertility in the Iranian male population and could cause oligospermia and azoospermia in Iranian infertile males. To confirm these results, it is recommended to study more samples.

Keywords: Idiopathic male infertility, Gene polymorphism, oligospermia, azoospermia, *OR2W3* *INSR*.

ارتباط پلی مورفیسم های T824C و T132903C به ترتیب در ژن های OR2W3 و INSR با ناباروری آیدیوپاتیک مردان ایرانی

الهام سیاسی^{۱*}، احمد ال یاسین^۲، جواد مولا^۳

۱. گروه ژنتیک، دانشکده علوم زیستی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۲. گروه ژنتیک پزشکی، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری، تهران، ایران.

۳. گروه ژنتیک مولکولی، دانشکده علوم زیستی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

چکیده

سابقه و هدف: میزان شیوع ناباروری در مردان ۱۰-۱۵ درصد است و برای حدود ۵۰ درصد موارد ناباروری مردان نمی توان علت خاصی یافت. این نوع ناباروری به عنوان ناباروری آیدیوپاتیک نامیده می شود و یکی از علل ناباروری آیدیوپاتیک در مردان عوامل ژنتیکی است. هدف این مطالعه بررسی ارتباط حضور دو پلی مورفیسم ژنی مرتبط با روند اسپرماتوژنز شامل T824C در ژن OR2W3 و T132903C در ژن INSR، با ناباروری آیدیوپاتیک مردان در جمعیتی از مردان نابارور ایرانی بود.

مواد و روش ها: استخراج DNA، از ۲۰۰ نمونه خون شامل گروه بیمار، ۱۰۰ مرد دارای آللیگواسپرمی و آزواسپرمی (نابارور آیدیوپاتیک) و ۱۰۰ نفر گروه کنترل انجام گرفت. ژنوتایپینگ دو پلی مورفیسم مورد مطالعه با استفاده از روش های مولکولی HRM-PCR، PCR-RFLP و Sequencing انجام گرفت و در نهایت نتایج آنالیز آماری شد.

یافته ها: برای حضور پلی مورفیسم T824C در ژن OR2W3 تفاوت معنی دار بین گروه بیماران و گروه کنترل مشاهده نشد. (p = ۰/۲) و نتایج نشان دادند که بین این پلی مورفیسم با ناباروری در مردان ایرانی ارتباطی وجود ندارد. به علاوه فراوانی پلی مورفیسم T132903C در ژن INSR دارای تفاوت معنی دار بین گروه بیمار و کنترل بود (p = ۰/۰۲) و با ناباروری آیدیوپاتیک در جمعیت مردان ایرانی مورد مطالعه ارتباط معنی دار نشان داد.

نتیجه گیری: براساس نتایج، حضور پلی مورفیسم T132903C در ژن INSR در ایجاد ناباروری آیدیوپاتیک در جمعیت مردان ایرانی می تواند در اولیگواسپرمی و آزواسپرمی مردان نابارور ایرانی نقش مؤثر داشته باشد. برای تأیید این نتایج، مطالعات در نمونه های بیشتر توصیه می گردد.

واژگان کلیدی: ناباروری آیدیوپاتیک مردان، پلی مورفیسم ژنی، اولیگواسپرمی، آزواسپرمی.

نویسنده مسئول: گروه ژنتیک، دانشکده علوم زیستی، واحد

تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

- پست الکترونیکی:

emi_biotech2006@yahoo.ca

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۵/۳۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۱/۱۱

۱- مقدمه

اسپرما توژنز یک فرایند پیچیده می‌باشد که تحت تأثیر ژن‌های زیادی قرار دارد و با مکانیسم‌های مولکولی متعددی ارتباط دارد.

بنابر مطالعه‌های انجام‌شده بیش از هزاران ژن، این فرایند را کنترل می‌نمایند که بیشتر آن‌ها بر روی کروموزوم‌های اتوزوم قرار دارند و در حدود ۳۰ ژن نیز روی کروموزوم Y واقع شده‌اند (۱ و ۲). از مهم‌ترین عوامل ناباروری که در ایجاد ناباروری مردان دخالت دارند، می‌توان به اختلال در تعداد، حرکت و مورفولوژی اسپرم و اختلالات ساختمانی و فیزیولوژیکی در اسپرماتوژنز، عدم تعادل هورمونی و عوامل ژنتیکی، عوامل پاتوژنز، عوامل محیطی، استرس اکسیداتیو و عوامل عفونی و ویروسی نظیر کووید ۱۹ اشاره نمود (۳ و ۶-۱۲). عوامل ژنتیکی مؤثر در ناباروری مردان که تا به امروز مشخص شده‌اند عبارتند از: اختلالات کروموزومی، بیماری‌های تک‌ژنی، اختلال در میوز و اندوکراین. براساس مطالعه‌ها، ناباروری با علل ناشناخته ژنتیکی در مردان، به نام ناباروری آیدیوپاتیک مردان شناخته شده است و در تحقیقات اخیر تشخیص این علل آیدیوپاتیک، موردبررسی قرار گرفته‌اند (۳، ۴، ۶، ۱۱ و ۱۳). از شایع‌ترین عوامل آیدیوپاتیک، اختلالات در هسته سلول اسپرم و تغییر ساختمان DNA آن، همچنین تغییر پارامترهای اسپرم مانند کاهش تعداد اسپرم، کاهش حرکت و ناهنجاری‌های شکلی، تکامل و بلوغ اسپرم وجود دارد (۳، ۴، ۶، ۱۱، ۱۳ و ۱۴). براساس مطالعه‌های انجام‌شده، یکی از علل ناباروری آیدیوپاتیک حضور پلی‌مورفیسم‌ها و جهش‌ها در ژن‌های مؤثر در روند اسپرماتوژنز است که از میان این پلی‌مورفیسم‌ها می‌توان به دو پلی‌مورفیسم T824C در ژن *OR2W3*^۱ و T132903C در ژن *INSR*^۲ اشاره نمود که با ایجاد آرواسپرمی و اولیگواسپرمی با ناباروری آیدیوپاتیک مردان به‌طور معنی‌داری ارتباط دارند (۱۵-۱۸). ژن *OR2W3* پروتئینی کد می‌نماید که رسپتور (گیرنده) اولفاکتوری است و با مولکول‌های بویایی بینی در ارتباط می‌باشد. این رسپتورها توانایی حس بویایی بالایی دارند و از

رسپتورهایی هستند که با G-پروتئین‌ها جفت می‌شوند. این ژن روی کروموزوم ۱ قرار دارد و براساس مطالعه‌های گذشته وجود پلی‌مورفیسم T824C در ژن *OR2W3* سبب تغییر اسیدآمینه متیونین به والین می‌شود که در نتیجه می‌تواند آرواسپرمی و اولیگواسپرمی شدید ایجاد نماید و باعث ناباروری آیدیوپاتیک در مردان گردد (۱۶ و ۱۷). ژن دیگر، ژن *INSR* است که روی کروموزوم ۱۹ قرار دارد. هنگامی که رسپتور انسولین برای جذب ایزوفرم‌های آلفا و بتای گلوکز تحریک می‌شود، پروتئینی که از این ژن کد می‌شود دخالت نموده و با دو حالت متفاوت ترجمه ژن سبب عملکرد متفاوت رسپتورهای انسولین می‌گردد. براساس تحقیقات انجام‌شده مشخص گردیده است که در صورت وجود پلی‌مورفیسم T132903C در ژن *INSR* فنوتیپ اولیگواسپرمی شدید یا آرواسپرمی ایجاد شده و سبب ناباروری مردان می‌گردد (۱۶ و ۱۸).

بنابراین، هدف از انجام این پژوهش بررسی ارتباط حضور دو پلی‌مورفیسم T824C در ژن *OR2W3* و T132903C در ژن *INSR* با ناباروری مردان در جمعیتی از مردان نابارور ایرانی است. این پژوهش در دو گروه ۱۰۰ نفری شامل یک گروه از بیماران با ناباروری آیدیوپاتیک (دارای آرواسپرمی و اولیگواسپرمی) و گروه دیگر افراد کنترل (مردان بارور و دارای فرزند) صورت گرفت.

۲- مواد و روش‌ها

۲-۱- نمونه‌های مورد مطالعه

در این پژوهش از دو گروه بیمار و کنترل که هریک شامل ۱۰۰ مرد نابارور و سالم بودند با کسب رضایت نامه و مجوز اخلاق نمونه‌گیری انجام گرفت. این مردان جهت درمان ناباروری به مرکز ناباروری مراجعه نموده بودند که دارای نقص در روند اسپرماتوژنز و شامل دو زیر گروه آرواسپرم (فاقد اسپرم) به تعداد ۸۰ نفر و اولیگواسپرم (دارای کمتر از پنج میلیون سلول اسپرم در میلی‌لیتر) به تعداد ۲۰ نفر بودند. این افراد توسط پزشک متخصص اورولوژی موردبررسی قرار گرفتند. همچنین انجام یک سری آزمایش‌های اندرولوژی روی بیماران که شامل بررسی تاریخچه پزشکی، معاینات فیزیکی، آنالیز مایع سمن و آنالیز هورمونی برای میزان LH و FSH بودند و نیز بررسی کاریوتایپ بیماران و در برخی موارد بیوپسی

^۱Olfactory receptor, family 2, subfamily W, member 3 gene
^۲ Insulin receptor gene

۲-۳- بررسی حضور دو پلی مورفیسم T824C در ژن

OR2W3 و T132903C در ژن INSR

با دو روش PCR-RFLP و HRM-PCR Corbett انجام گرفت.

۲-۳-۱- انجام روش RFLP-PCR

برای بررسی حضور دو پلی مورفیسم T824C در ژن OR2W3 و T132903C در ژن INSR با استفاده از روش RFLP-PCR ابتدا تکثیر پلی مورفیسم T824C در ژن OR2W3 با استفاده از پرایمرهای اختصاصی که در این پژوهش با برنامه DNAsisMax طراحی شده‌اند (به طول ۱۹۹ bp) انجام گرفت. برای تکثیر پلی مورفیسم T132903C در ژن INSR از پرایمرهایی که آغازگر چپ با انتهای ناهمگون در ابتدای نوکلئوتید ۱۳۲۹۰۳ (برای تکثیر قطعه‌ای به طول ۱۳۴ bp) بود و در این پژوهش با برنامه SNP Cutter طراحی شده‌اند استفاده شد (برای ژن OR2W3 با شماره ثبت NG_053132.1 و برای ژن INSR با شماره ثبت NG_008852.2). سپس حضور پلی مورفیسم T824C در ژن OR2W3 با تأثیر آنزیم محدودالتر HindIII بر محصولات PCR این پلی مورفیسم و مشاهده هضم آنزیمی قطعه تکثیرشده مورد بررسی قرار گرفت و برای بررسی حضور پلی مورفیسم T132903C در ژن INSR از آنزیم محدودالتر VspI و اثر هضم آنزیمی آن بر محصولات PCR آن پلی مورفیسم استفاده شد (نرم افزار SNP Cutter براساس نوع پلی مورفیسم ژنی و شماره شناساگر آن پلی مورفیسم، آنزیم محدودالتر مناسب برای هضم آنزیمی را ارائه نمود). مشخصات پرایمرها، مواد مورد استفاده، برنامه دستگاه PCR (مدل BioRad و کشور سازنده آمریکا) و همچنین مشخصات قطعه‌های حاصل از برش آنزیمی با آنزیم‌های محدودالتر به ترتیب در جداول ۱ تا ۴ ارائه شده است.

بیضه نیز صورت گرفت و در پرونده بیماران ثبت گردید. در ادامه با تشخیص بیماران با ناباروری آیدیوپاتیک (ناباروری به دلایل علل ناشناخته ژنتیکی) از بین مردان نابارور انتخاب شدند. این افراد در گروه سنی ۳۰-۴۵ سال قرار داشتند. از این جهت که پزشکان در مورد این گروه نابارور گاهی با IVF ناموفق، بی دلیل روبه‌رو می‌شوند؛ لزوم بررسی علل ژنتیکی نامعمول در این افراد مطرح می‌گردد. معیار اصلی انتخاب بیماران برای نمونه‌گیری، بیماران نابارور آیدیوپاتیک است. پس از بررسی‌های انجام‌شده توسط متخصصان مرکز ناباروری و تأیید بیماری در این افراد، نمونه‌گیری انجام شد. گروه کنترل شامل ۱۰۰ نفر از مردان بارور سالم و دارای فرزند بودند که در گروه سنی مشابه قرار داشتند و از نظر پارامترهای فیزیولوژی، ساختمانی و نتایج کاریوتایپینگ دارای حالت نرمال بودند.

۲-۲- استخراج DNA و کنترل کمی و کیفی آن

به این منظور از کلیه افراد موردنظر ۵ میلی‌لیتر خون محیطی در فاکون‌های حاوی ۵۰۰ میکرولیتر محلول آنتی‌کوالانت EDTA (۲۰ میلی‌مولار با pH = ۸ و میزان ۱۰۰ میکرولیتر به ازای هر یک میلی‌لیتر خون محیطی) اخذ گردید. نمونه‌ها تا زمان استخراج DNA از هسته گلبول‌های سفید خون در دمای ۲۰°C- نگهداری شدند. برای بررسی‌های ژنتیکی مورد مطالعه در این پژوهش روش معمول یعنی استخراج نمکی DNA استفاده گردید (۱۹). همچنین برای اطمینان از صحت DNA استخراج‌شده، الکتروفورز روی ژل ۱ درصد و بررسی با نانودراپ (مدل Analytic Jena و کشور سازنده آلمان) و نسبت بین میزان جذب نوری ۲۶۰ و ۲۸۰ نانومتر مورد ارزیابی قرار گرفت.

جدول ۱- مشخصات پرایمرهای مورد استفاده برای دو پلی مورفیسم T824C در ژن OR2W3 و T132903C در ژن INSR

نام ژن	OR2W3
نام پرایمر و توالی نوکلئوتیدی	F- Primer OR2W3: CCCATCTCACTGTGGTCTCC
آن ۵' - ۳'	R- Primer OR2W3: CTCTTCCCCAGAAGCAACCT
طول قطعه تکثیرشده	199Bp
مشخصات پلی مورفیسم مورد مطالعه	T824C Ch 1 rs 11204546

نام ژن	INSR
نام پرایمر و توالی نوکلئوتیدی آن ۵' - ۳'	F-Primer INSR: GTCACCTTTTCGGATGAACG F-Primer INSR: TGAATCAGACCTCTTGCTATTAA (With mismatch a-3')
	R-Primer INSR: CACTGCATTGCACTCTAGCC
طول قطعه تکثیرشده	HRM-PCR برای ۲۳۹ bp PCR برای ۱۳۴ bp
مشخصات پلی مورفیسم مورد مطالعه	T132903C Ch 19 rs 2059807

جدول ۲- مواد مورد نیاز برای واکنش PCR برای تکثیر دو پلی مورفیسم T824C در ژن OR2W3 و T132903C در ژن INSR

مواد لازم برای واکنش PCR	حجم مواد بر حسب میکرولیتر	غلظت	شرکت سازنده
پرایمر چپ	۱	۱۰ پیکومول	ماکروژن
پرایمر راست	۱	۱۰ پیکومول	ماکروژن
بافر مستر میکس 1X	۱۰	۱/۵ میلی مول	امپلیکون
نمونه DNA	۴	۲۰۰ نانوگرم	-
آب دو بار تقطیر شده	۴	-	-
حجم نهایی	۲۰	-	-

جدول ۳- شرایط برنامه PCR برای تکثیر دو پلی مورفیسم T824C در ژن OR2W3 و T132903C در ژن INSR

مراحل برای تکثیر پلی مورفیسم T824C در ژن OR2W3	زمان	دما (سلسیوس)	تعداد سیکل
واسرشته شدن اولیه	۵ دقیقه	۹۵	۱
واسرشته شدن	۳۰ ثانیه	۹۵	۳۲
اتصال	۳۰ ثانیه	۶۰	
طویل شدن	۳۰ ثانیه	۷۲	
طویل شدن نهایی	۵ دقیقه	۷۲	۱
مراحل برای تکثیر پلی مورفیسم T132903C در ژن INSR	زمان	دما (سلسیوس)	تعداد سیکل
واسرشته شدن اولیه	۵ دقیقه	۹۵	۱
واسرشته شدن	۳۰ ثانیه	۹۵	۳۲
اتصال	۳۰ ثانیه	۶۲	
طویل شدن	۲۰ ثانیه	۷۲	
طویل شدن نهایی	۵ دقیقه	۷۲	۱

جدول ۴- مشخصات آنزیم محدودالایر و قطعه‌های هضم آنزیمی در واکنش PCR-RFLP برای دو پلی‌مورفیسم T824C در ژن OR2W3 و T132903C در ژن INSR

نام ژن	نام پلی‌مورفیسم	طول محصول PCR (bp)	نام آنزیم	نوع ژنوتیپ	طول قطعه‌های ایجادشده با آنزیم
OR2W3	T824C	۱۹۹	HindIII	TT TC CC	100bp, 47bp, 45bp 146bp, 101bp, 47bp, 45bp, 92bp 146bp, 47bp
INSR	T132903C	۱۳۴	VspI	TT TC CC	112bp, 22bp 134 bp, 112bp, 22bp 123bp

Mic QPCR و کشور سازنده (استرالیا) انجام گرفت. سپس حضور دو پلی‌مورفیسم T824C در ژن OR2W3 و T132903C در ژن INSR از آنالیز محصولات PCR و مقایسه نمونه‌های کنترل با هریک از نمونه‌های ژنوتایپ هموزیگوت غالب و مغلوب و هتروزیگوت برای این پلی‌مورفیسم‌ها در گروه افراد بیمار و سالم بررسی شد. مشخصات مواد مورد استفاده و برنامه دستگاه HRM-PCR Corbett به ترتیب در جداول ۵ و ۶ ارائه شده است.

۲-۳-۲- انجام روش HRM-PCR Corbett

برای بررسی حضور پلی‌مورفیسم T824C در ژن OR2W3 و پلی‌مورفیسم T132903C در ژن INSR با استفاده از روش HRM-PCR Corbett، تکثیر پلی‌مورفیسم مورد نظر با استفاده از پرایمرهای اختصاصی، که در این پژوهش با برنامه DNAsisMax باید دارای توالی با طول بین ۱۰۰-۳۰۰ باشد طراحی شده‌اند (جدول ۱) و با استفاده از دستگاه HRM-PCR Corbett (مدل

جدول ۵- مقدار و غلظت مواد مورد استفاده در واکنش HRM-PCR در حجم ۲۰ میکرولیتر

مواد لازم برای واکنش PCR	حجم مواد بر حسب میکرولیتر	غلظت	شرکت سازنده
پرایمر چپ	۱	۱۰ پیکومول	ماکروژن
پرایمر راست	۱	۱۰ پیکومول	ماکروژن
بافر مستر میکس 2X	۱۰	۵۰ نانومول	امپلیکون
نمونه DNA	۴	۲۰۰ نانوگرم	-
Eva Green	۰/۸	-	امپلیکون
آب دو بار تقطیر شده	۳/۲	-	-
حجم نهایی	۲۰	-	-

جدول ۶- شرایط برنامه HRM-PCR برای تکثیر دو پلی‌مورفیسم T824C در ژن OR2W3 و T132903C در ژن INSR

مراحل برای تکثیر پلی‌مورفیسم T824C در ژن OR2W3	زمان	دما (سلسیوس)	تعداد سیکل
واسرشته شدن اولیه	۱۰ دقیقه	۹۵	۱
واسرشته شدن	۱۵ ثانیه	۹۵	۴۰

	۶۰	۳۰ ثانیه	اتصال
	۷۲	۳۰ ثانیه	طویل شدن
۱	۷۲	۵ دقیقه	طویل شدن نهایی
تعداد سیکل	دما (سلسیوس)	زمان	مراحل برای تکثیر پلی‌مورفیسم و INSR در ژن T132903C
۱	۹۵	۱۰ دقیقه	واسرشته شدن اولیه
۴۰	۹۵	۱۵ ثانیه	واسرشته شدن
	۶۲	۳۰ ثانیه	اتصال
	۷۲	۲۰ ثانیه	طویل شدن
۱	۷۲	۵ دقیقه	طویل شدن نهایی

گروه کنترل نیز خون‌گیری و استخراج DNA انجام گرفت و صحت DNA استخراج‌شده ارزیابی شد و از نمونه‌های با کیفیت مناسب برای ژنوتایپینگ استفاده گردید.

۳-۲- نتایج ژنوتایپینگ دو پلی‌مورفیسم T824C در ژن OR2W3 و T132903C در ژن INSR
نتایج با دو روش PCR-RFLP و HRM-PCR Corbett به‌دست آمد.

۳-۲-۱- نتایج ژنوتایپینگ با روش PCR-RFLP

برای بررسی دو پلی‌مورفیسم T824C در ژن OR2W3 و T132903C در ژن INSR از تکنیک PCR-RFLP (هضم آنزیمی با آنزیم‌های برش‌دهنده محصول PCR) استفاده گردید.

۳-۲-۱-۱- نتایج هضم آنزیمی برای پلی‌مورفیسم T824C ژن OR2W3 با آنزیم HinIII

در این روش ابتدا با استفاده از پرایمرهای طراحی‌شده برای ژن OR2W3، قطعه ۱۹۹ bp از این ژن در دو گروه بیمار و کنترل تکثیر شد. از هر نمونه PCR شده ۳-۵ میکرولیتر بر روی ژل آگاروز الکتروفورز شد و سپس با اتیدیوم بروماید رنگ‌آمیزی و با دستگاه ژل‌داک عکس‌برداری شد. پس از کنترل صحت واکنش PCR، این محصولات PCR تحت هضم آنزیمی با آنزیم HindIII قرار گرفتند و ژنوتایپینگ نمونه‌های گروه بیمار و کنترل با الکتروفورز محصولات هضم آنزیمی بر روی ژل آگاروز انجام گرفت. نتایج ژنوتایپ نمونه‌ها با هضم آنزیمی برای پلی‌مورفیسم T824C ژن OR2W3 در شکل ۱ نشان داده شده است.

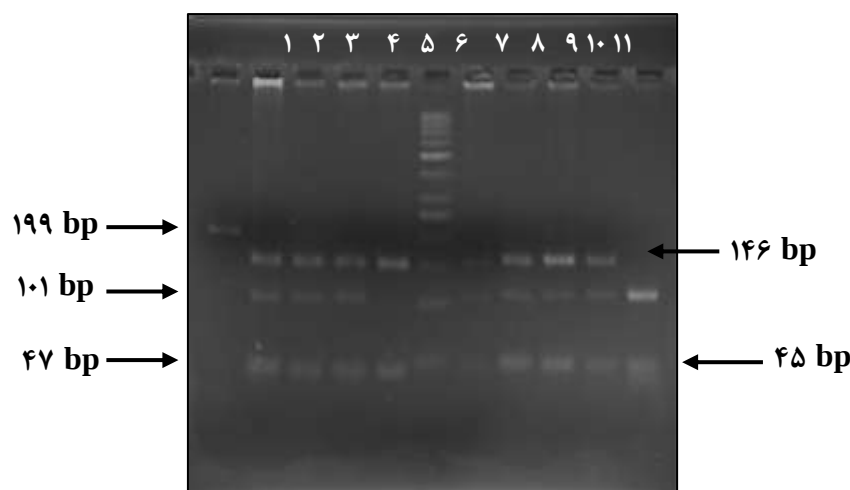
۴-۲- آنالیز آماری

برای آزمون معنادار بودن ارتباط این دو پلی‌مورفیسم با ناباروری نمونه‌های مردان نابارور از نرم‌افزار SPSS و آزمون T و محاسبه رگرسیون لجستیک و بررسی ریسک فاکتور بودن پلی‌مورفیسم مورد مطالعه استفاده شد و سطح معنادار بودن داده‌ها به‌صورت $p < 0/05$ در نظر گرفته شد.

۳- نتایج

۳-۱- نتایج نمونه‌ها و نمونه‌گیری DNA

گروه مردان آژواسپرم افرادی بودند که فاقد اسپرم بوده و در گروه اولیگواسپرم مردان نابارور دارای اسپرم به‌میزان کمتر از ۵۰۰۰۰۰ سلول در هر میلی‌لیتر بودند. میانگین سنی این بیماران بین ۳۰-۴۵ سال بود. این افراد توسط پزشک متخصص از نظر سایر فاکتورهای ناباروری مورد بررسی قرار گرفته بودند و نابارور بودن آن‌ها تنها از نظر علل ژنتیکی ناشناخته تشخیص داده شده بود. در مواردی این افراد به‌دلیل مشخص نبودن علت ناباروری دارای IVF ناموفق نیز بودند. گروه مردان نابارور به‌عنوان گروه بیمار در نظر گرفته شدند و به تعداد ۱۰۰ نفر بوده که ۲۰ نفر از آن‌ها اولیگواسپرم و ۸۰ نفر آژواسپرم بودند. برای بررسی علل آیدیوپاتیک ژنتیکی در این بیماران از نمونه خون آن‌ها استخراج DNA به عمل آمد. به‌منظور مقایسه بیماران با گروه کنترل و به تعداد ۱۰۰ نفر مرد بارور که دارای فرزند بودند و در گروه‌های سنی مشابه قرار داشتند به‌عنوان گروه مردان سالم در نظر گرفته شدند. از

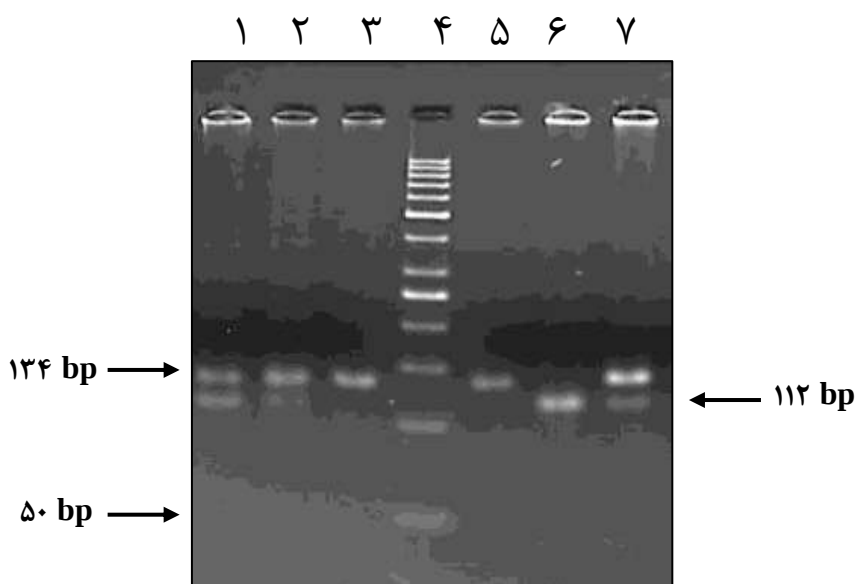
شکل ۱- محصولات هضم آنزیمی برای پلی مورفیسم T824C در ژن *OR2W3*. خانه ۶ مارکر ژنتیکی ۵۰ bp، خانه ۱ محصول PCR (فاقد برش) (۱۹۹ bp)، خانه ۱۱ نمونه هموزیگوت وحشی برش یافته (TT) (۱۰۱ bp و ۴۷ bp و ۴۵ bp)، خانه های ۲ تا ۴ و ۷ تا ۱۰ نمونه هتروزیگوت برش یافته (TC) (۱۴۶ bp، ۱۰۱ bp، ۴۷ bp و ۴۵ bp) و خانه ۵ نمونه هموزیگوت موتان برش یافته (AA) (۱۴۶ bp و ۴۷ bp).

ژل داک نیز عکس برداری شد. پس از کنترل صحت واکنش PCR، این محصولات PCR تحت هضم آنزیمی با آنزیم *VspI* قرار گرفتند و ژنوتایپینگ نمونه های گروه بیمار و کنترل با الکتروفورز محصولات هضم آنزیمی بر روی ژل آگاروز انجام گرفت. نتایج ژنوتایپ نمونه ها با هضم آنزیمی برای پلی مورفیسم T132903C ژن *INSR* در شکل ۲ ارائه شده است.

۲-۱-۲-۳- نتایج هضم آنزیمی برای پلی مورفیسم

T132903C ژن *INSR* با آنزیم *VspI*

در این روش با استفاده از پرایمرهای طراحی شده برای ژن *INSR* (دو پرایمر چپ و یک پرایمر راست)، دو قطعه ۲۳۹ bp و ۱۳۴ bp از این ژن در دو گروه بیمار و کنترل تکثیر شد. از هر نمونه محصول PCR ۳-۵ میکرولیتر بر روی ژل آگاروز الکتروفورز شد و سپس در اتیدیوم بروماید رنگ آمیزی شد و با دستگاه

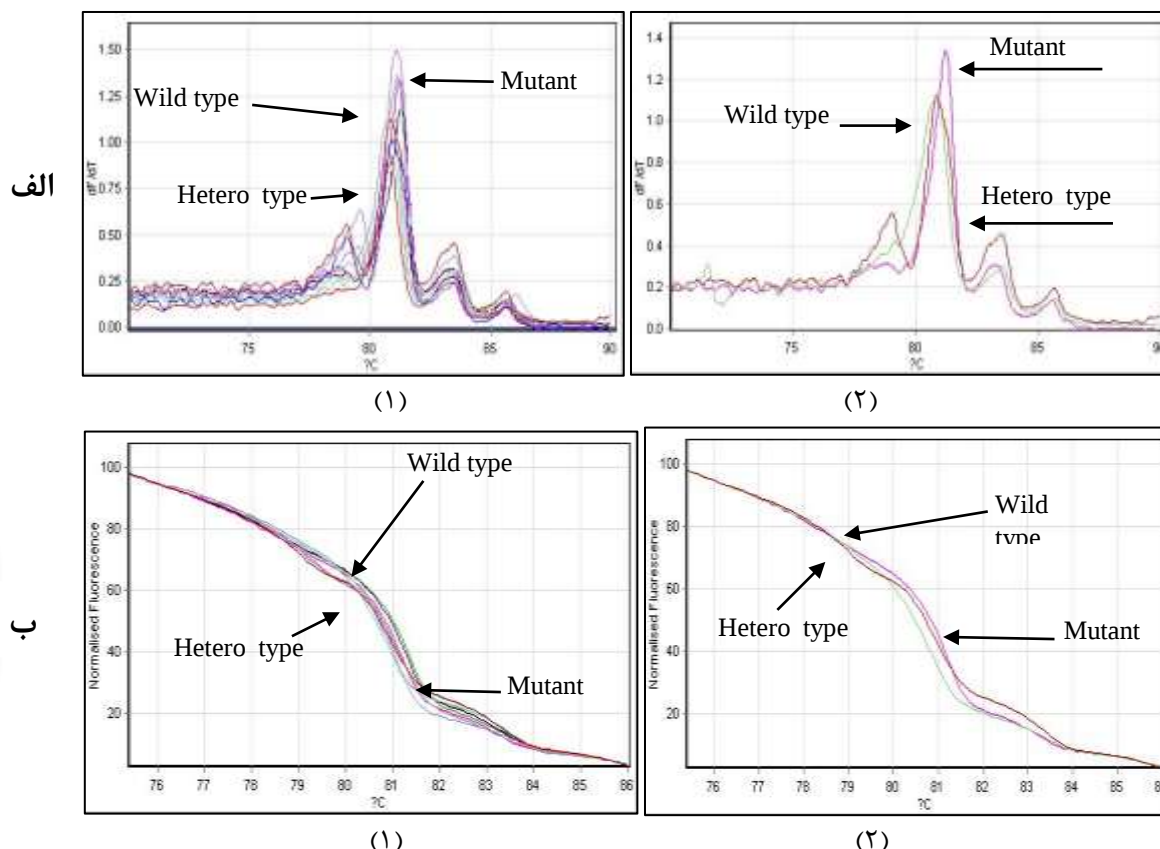
شکل ۲- محصولات هضم آنزیمی برای پلی مورفیسم T132903C در ژن *INSR*. خانه ۴ مارکر ژنتیکی ۵۰ bp، خانه ۳ محصول PCR (فاقد برش) (۱۳۴ bp)، خانه ۶ نمونه هموزیگوت وحشی برش یافته (TT) (۱۱۲ bp و ۲۲ bp)، خانه های ۱، ۲ و ۷ نمونه هتروزیگوت برش یافته (TC) (۱۳۴ bp، ۱۱۲ bp و ۲۲ bp) و خانه ۵ نمونه هموزیگوت موتان فاقد برش (CC) (۱۳۴ bp).

۳-۲-۲-۱- نتایج بررسی پلی‌مورفیسم T824C در ژن *OR2W3*

نتایج ژنوتایپینگ پلی‌مورفیسم T824C در ژن *OR2W3* با محصولات HRM-PCR Corbett در این مطالعه، تأییدکننده نتایج ژنوتایپینگ با هضم آنزیمی با روش PCR-RFLP می‌باشد که در شکل ۳ (الف و ب) نمایش داده شده است.

۳-۲-۲-۲- نتایج ژنوتایپینگ با روش HRM-PCR Corbett

برای ژنوتایپینگ دو پلی‌مورفیسم T824C در ژن *OR2W3* و T132903C در ژن *INSR* از تکنیک Real-Time PCR HRM که روشی با قدرت رزولوشن بالا می‌باشد استفاده گردید.

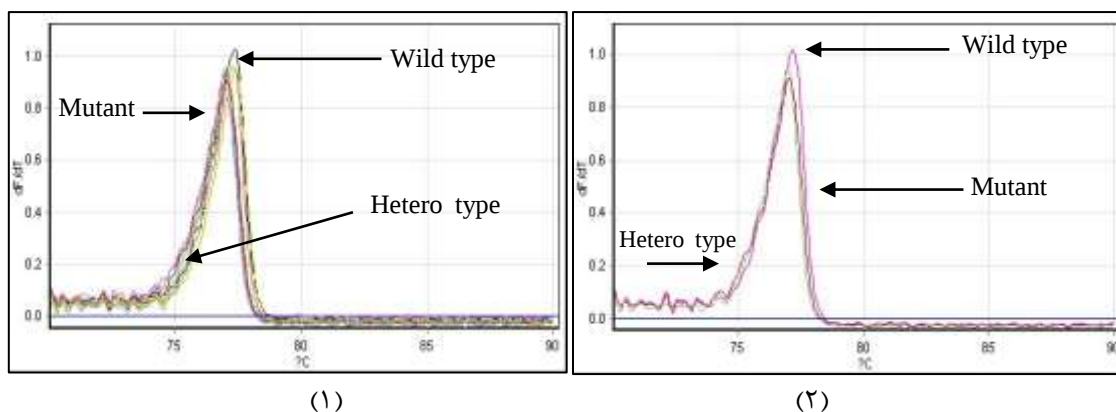
شکل ۳- الف) نمودارهای منحنی ذوب برای نمونه‌های DNA بیمار و کنترل برای تکثیر ژن *OR2W3* (نمودار ۱ حالت استاندارد و نمودار ۲ حالت نمونه‌های موردآزمون به ترتیب: wild type = TT, Hetero type = TC, Mutant = CC).
ب) نمودارهای منحنی استاندارد نمونه‌های DNA بیمار و کنترل برای تکثیر ژن *OR2W3* (نمودار ۱ حالت استاندارد و نمودار ۲ حالت نمونه‌های موردآزمون به ترتیب: wild type = TT, Hetero type = TC, Mutant = CC).

تأییدکننده نتایج ژنوتایپینگ با هضم آنزیمی با روش PCR-RFLP می‌باشد که در شکل ۴ (الف و ب) نمایش داده شده است.

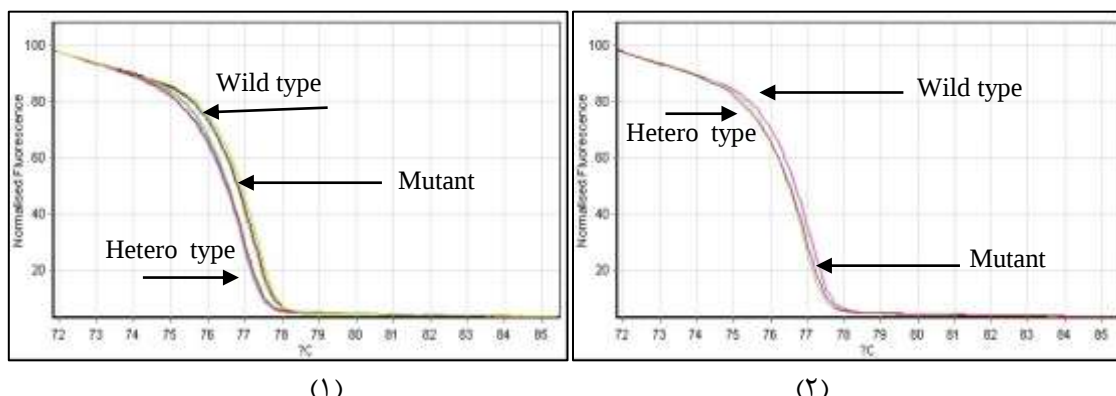
۳-۲-۲-۲- نتایج بررسی پلی‌مورفیسم T132903C در ژن *INSR*

نتایج ژنوتایپینگ پلی‌مورفیسم T132903C در ژن *INSR* با محصولات HRM-PCR Corbett در این مطالعه،

الف

ب

شکل ۴ - الف) نمودارهای منحنی ذوب برای نمونه‌های DNA بیمار و کنترل برای تکثیر ژن *INSR* (نمودار ۱ حالت استاندارد و نمودار ۲ حالت نمونه‌های موردآزمون به ترتیب: wild type = TT, Hetero type = TC, Mutant = CC).
ب) نمودارهای منحنی استاندارد برای نمونه‌های DNA بیمار و کنترل برای تکثیر ژن *INSR* (نمودار ۱ حالت استاندارد و نمودار ۲ حالت نمونه‌های موردآزمون به ترتیب: wild type = TT, Hetero type = TC, Mutant = CC).

آماري پلی‌مورفيسم T132903C در ژن *INSR* نشان داد که بين داده‌های دو گروه بیمار و کنترل اختلاف معنی‌داری وجود دارد. بنابراین چنین نتیجه‌گیری می‌شود که بين حضور پلی‌مورفيسم T132903C در ژن *INSR* و ایجاد ناباروری در مردان مورد مطالعه از نظر آماری ارتباط معنی‌داری وجود دارد ($p = 0/02$). نتایج فراوانی ژنوتایپینگ و آنالیز آماری این دو پلی‌مورفيسم در جدول ۷ گزارش شده است. بررسی آماری در پلی‌مورفيسم برای محاسبه ضریب رگرسیون لجستیک بين گروه‌های مورد مطالعه (گروه بیمار و گروه کنترل) و ژنوتایپ‌های به‌دست آمده در این پلی‌مورفيسم نشان داد که میزان significant برای دو پلی‌مورفيسم بیان‌شده بزرگتر از ۰/۰۵ به‌دست آمد و مشخص نمود که آلل C را در این دو پلی‌مورفيسم نمی‌توان برای بروز ناباروری در جمعیت مورد مطالعه، ریسک فاکتوری مرتبط با بروز بیماری در نظر گرفت.

۳-۲-۳- نتایج ژنوتایپینگ با روش Sequencing

برای تأیید نهایی نتایج ژنوتایپینگ با روش‌های مولکولی بیان‌شده، نمونه‌هایی از هموزیگوت غالب، هموزیگوت مغلوب و هتروزیگوت تعیین‌توالی شدند و نتایج تعیین‌توالی با سایت BLAST پایگاه NCBI مورد تأیید قرار گرفت. نتایج تعیین‌توالی با نتایج ژنوتایپینگ با دو روش بیان‌شده هم‌سو بودند.

۳-۳- آنالیز نتایج دو پلی‌مورفيسم T824C در ژن

INSR و T132903C در ژن

نتایج آنالیز آماری پلی‌مورفيسم T824C در ژن *OR2W3* با مقایسه بين داده‌های دو گروه بیمار و کنترل نشان دادند که بين این دو گروه اختلاف معنی‌داری وجود ندارد. بنابراین می‌توان چنین نتیجه گرفت که بين حضور پلی‌مورفيسم T824C در ژن *OR2W3* و ایجاد ناباروری در جمعیتی از مردان ایرانی مورد مطالعه از نظر آماری ارتباط معنی‌دار وجود ندارد ($p = 0/2$). همچنین نتایج آنالیز

جدول ۷- نتایج فراوانی ژنوتیپ‌ها و آنالیز آماری دو پلی‌مورفیسم T824C در ژن OR2W3 و T132903C در ژن INSR در مقایسه بین گروه بیمار و گروه کنترل

پلی‌مورفیسم	مقادیر آماری	ژنوتایپ	گروه کنترل	گروه بیمار	Odds Ratio	P-value
پلی‌مورفیسم T824C در ژن OR2W3	Allele	C	۵۶٪	٪۵۷	۱/۰۰	
		T	٪۴۴	٪۴۳	(۰/۱-۷۱/۴۲) ۰/۰۱	۰/۲
	Codominant	CC	۳۶٪	٪۳۵	۱/۰۰	
		TC	٪۳۹	٪۴۴	(۰/۴۶-۱/۶۲) ۰/۶۸	۰/۷۲
		TT	٪۲۵	٪۲۱	(۰/۵۵-۲/۴۳) ۱/۱۶	
	Dominant	CC	٪۳۶	٪۳۵	۱/۰۰	
		TC + TT	٪۶۴	٪۶۵	(۰/۵۴-۱/۷۱) ۰/۹۶	۰/۸۸
	Recessive	CC + TC	٪۷۵	٪۷۹	۱/۰۰	
		TT	٪۲۵	٪۲۱	(۰/۶۵-۲/۴۳) ۱/۲۵	۰/۵
	Over dominant	CC + TT	٪۶۱	٪۵۶	۱/۰۰	
		TC	٪۳۹	٪۴۴	(۰/۴۶-۱/۴۳) ۰/۸۱	۰/۴۷
	Log-Additive				(۰/۷۳-۱/۵۲) ۱/۰۵	۰/۷۸

پلی مورفیسم	مقادیر آماری	ژنوتایپ	گروه کنترل	گروه بیمار	Odds Ratio	P-value
پلی مورفیسم T132903C در ژن INSR	Allele	C	٪۶۸	٪۷۷	۱/۰۰	
		T	٪۳۲	٪۲۳	۰/۱ (۰/۰۷-۱/۴۲)	۰/۰۲
	Codominant	CC	٪۵۹	٪۷۱	۱/۰۰	
		TC	٪۱۸	٪۱۲	(۰/۸۰-۴/۰۵) ۱/۸۱	۰/۲
		TT	٪۲۳	٪۱۷	(۰/۸۰-۳/۳۳) ۱/۶۳	
	Dominant	CC	٪۵۹	٪۷۱	۱/۰۰	
		TC + TT	٪۴۱	٪۲۹	۱/۷۰ (۰/۹۵-۳/۰۶)	۰/۰۸
	Recessive	CC + TC	٪۷۷	٪۸۳	۱/۰۰	
		TT	٪۲۳	٪۱۷	(۰/۷۲-۲/۹۴) ۱/۴۶	۰/۲۹
	Over dominant	CC + TT	٪۸۲	٪۸۸	۱/۰۰	
		TC	٪۱۸	٪۱۲	(۰/۷۳-۳/۵۵) ۱/۶۱	۰/۲۳
	Log-Additive				(۰/۹۳-۱/۸۵) ۱/۳۲	۰/۱۱

۴- بحث

براساس مطالعه‌های انجام‌شده، کمتر از یک سوم دلایل ژنتیکی برای ناباروری مردان هنوز ناشناخته هستند که به دلایل ژنتیکی آیدیوپاتیک نامیده شده‌اند (۱، ۳، ۴ و ۱۳). اگرچه فاکتورهای محیطی می‌توانند نقش مهمی در ناباروری مردان داشته باشند، اما مطالعه‌های امروزه تغییرهای ژنتیکی را در کنار فاکتورهای محیطی عامل مؤثری در این امر دانسته، خصوصاً موجب توجه زیاد به علل ناباروری آیدیوپاتیک شده است (۲، ۱۰، ۱۱، ۱۳ و ۱۴). براین‌اساس پژوهش پیش‌رو به بررسی ارتباط دو پلی‌مورفیسم در ژن‌هایی پرداخته که به‌صورت آیدیوپاتیک در ناباروری مردان نقش دارند و این پلی‌مورفیسم‌ها عبارتند از:

T824C در ژن OR2W3 و T132903C در ژن INSR که با روش‌های مولکولی HRM-PCR، Corbett و PCR-RFLP طراحی پرایمرهای اختصاصی با نرم‌افزار DNAsisMan، با توانایی تکثیر طول قطعه کوتاه‌تر از ۲۰۰ bp و یک پرایمر چپ با دارا بودن انتهای ناهمگون، به بررسی دو پلی‌مورفیسم مورد مطالعه در این پژوهش پرداخت. نتایج نشان دادند که برای پلی‌مورفیسم T824C

در ژن OR2W3 فراوانی آلل C در گروه بیمار با میزان ۵۷/۱ درصد در مقایسه با گروه کنترل که ۵۵/۴ درصد به‌دست آمده است، تفاوت معنی‌دار بین گروه بیمار و کنترل نشان نداده بنابراین چنین نتیجه‌گیری می‌شود که بین این پلی‌مورفیسم و ایجاد اولیگواسپرمی و آواسپرمی در جمعیت مردان نابارور ایرانی ارتباط معنی‌داری وجود ندارد. نتایج برای پلی‌مورفیسم T132903C در ژن INSR نشان داد که آلل C با فراوانی ۷۷ درصد در گروه بیمار در مقایسه با گروه کنترل که ۶۸ درصد به‌دست آمد، دارای تفاوت معنی‌داری بین گروه بیمار و کنترل می‌باشد و در نتیجه با ناباروری آیدیوپاتیک در جمعیت مردان ایرانی مورد مطالعه ارتباط معنی‌داری دارد و یا به عبارتی با ایجاد اولیگواسپرمی و آواسپرمی در مردان می‌تواند موجب ناباروری شود. در ادامه نیز به بررسی و مقایسه نتایج این دو پلی‌مورفیسم در جمعیت ایرانی با سایر جمعیت‌ها پرداخته شده است.

در بررسی پلی‌مورفیسم T824C در ژن OR2W3 که در مطالعه‌های گذشته با روش‌های دارای قدرت تشخیص بالا همچون Genomic Wide SNP Association Study (GWAS) و microarray انجام‌شده مشخص شده است که این پلی‌مورفیسم با ایجاد

آزواسپرمی و اولیگواسپرمی در ناباروری آیدیوپاتیک مردان ارتباط دارد. در یکی از این مطالعه‌ها که در سال ۲۰۱۰ توسط استون و همکارانش انجام گرفته است ۱۷۲ پلی‌مورفیسیم در جمعیت مردان آزواسپرم و اولیگواسپرم اروپایی موردبررسی قرار گرفت که در آن مطالعه چندین پلی‌مورفیسیم جدید گزارش گردید که یکی از این پلی‌مورفیسیم‌ها که با جمعیت معنی‌دار گزارش شده، پلی‌مورفیسیم T824C در ژن OR2W3 می‌باشد (۱۵). در پژوهش حاضر نیز برای بار اول این پلی‌مورفیسیم در جمعیت مردان نابارور ایرانی که ناباروری آیدیوپاتیک داشتند با روش Real-Time PCR-HRM Corbett بررسی انجام شد و سپس با روش PCR-RFLP نتایج ژنوتایپینگ تأیید گردید. در بررسی انجام گرفته مشخص شد که این پلی‌مورفیسیم در بین گروه مردان نابارور و بارور ایرانی تفاوت معنی‌داری نداشته است و در نتیجه در ایجاد آزواسپرمی، اولیگواسپرمی و ایجاد ناباروری در مردان ایرانی مؤثر نمی‌باشد. در مطالعه استون و همکاران نشان داده شده است که حضور این پلی‌مورفیسیم سبب بروز آزواسپرمی و اولیگواسپرمی شدید می‌گردد و این اثر را با تغییر رسپتورهای پروتئینی برای انسولین ایجاد می‌نماید و این رسپتورها با ژن *INSR* گد می‌شوند. در این مطالعه همچنین تفاوت معنی‌داری بین گروه بیمار و کنترل از نظر حضور پلی‌مورفیسیم بیان شده گزارش شده است (۱۶) ($p = 0/001$). در پژوهش حاضر نیز برای بار اول، این پلی‌مورفیسیم در جمعیت مردان نابارور ایرانی که ناباروری آیدیوپاتیک داشتند با روش Real-Time PCR-HRM Corbett بررسی شده سپس با روش PCR-RFLP نتایج ژنوتایپینگ کنترل و تأیید گردیده است. در بررسی انجام گرفته، مشخص شده است که بین فراوانی حضور این پلی‌مورفیسیم در گروه مردان نابارور و بارور ایرانی تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($p = 0/02$) و در نتیجه می‌تواند در ایجاد آزواسپرمی و اولیگواسپرمی در مردان نابارور نقش داشته باشد و به‌عنوان عاملی برای ناباروری در جمعیت مورد مطالعه از مردان ایرانی مطرح باشد؛ به‌علاوه این نتایج نشان دادند که پژوهش حاضر با مطالعه استون هم‌خوانی دارد.

در مطالعه پلاسیسکی و همکارانش در سال ۲۰۱۲ گزارش گردید که حضور پلی‌مورفیسیم rs11204596 در ژن OR2W3 با ناباروری آیدیوپاتیک مردان ارتباط معنی‌داری وجود دارد. تحقیقات آنان نشان داد که حضور این پلی‌مورفیسیم در ژن بیان شده می‌تواند با تأثیر در روند اسپرماتوژنز سبب آزواسپرمی در مردان شود و در نتیجه با ناباروری مردان در ارتباط باشد (۱۷) که با توجه به پژوهش حاضر و عدم ارتباط معنی‌دار، می‌توان به تفاوت نژادی، جمعیتی و جغرافیایی که در بروز این فنوتیپ مؤثر است اشاره نمود. همچنین در تحقیق‌های دیگری که روی نقش این پلی‌مورفیسیم مشخص شده است، رسپتورهای کدشونده با این ژن با رسپتورهای عصبی و هورمونی و همچنین با سایر رسپتورهای بویایی ارتباط دارند و تمامی آن‌ها روی ژن OR2W3 قرار دارند که از این دیدگاه نیز جای بحث و بررسی بیشتری برای نقش این ژن و پلی‌مورفیسیم‌های آن در سایر بیماری‌ها نیز وجود دارد (۲۰ - ۲۲).

همچنین بررسی پلی‌مورفیسیم T132903C در ژن *INSR* که در مطالعه‌های انجام شده در سال‌های گذشته و با روش‌های با قدرت تشخیص بالا همچون GWAS و microarray صورت گرفته است که به نقش این پلی‌مورفیسیم که می‌تواند با ایجاد آزواسپرمی و اولیگواسپرمی در ناباروری آیدیوپاتیک مردان مؤثر باشد پرداخته شده است. در مطالعه دیگری استون و همکارانش در سال ۲۰۱۰ توسط ۱۷۲ پلی‌مورفیسیم در جمعیت مردان آزواسپرم و اولیگواسپرم اروپایی موردبررسی قرار گرفته که آنان چندین پلی‌مورفیسیم جدید را در ارتباط با ناباروری مردان گزارش نموده که یکی از این پلی‌مورفیسیم‌ها که در جمعیت مورد مطالعه معنی‌دار گزارش شده، پلی‌مورفیسیم T132903C در ژن *INSR* می‌باشد (۱۶). در این مطالعه استون نشان داده که حضور این پلی‌مورفیسیم سبب بروز آزواسپرمی و اولیگواسپرمی شدید می‌گردد و این اثر را با تغییر رسپتورهای پروتئینی برای انسولین ایجاد می‌نماید و این رسپتورها با ژن *INSR* گد می‌شوند. در این مطالعه همچنین تفاوت معنی‌داری بین گروه بیمار و کنترل از نظر حضور پلی‌مورفیسیم بیان شده گزارش شده است (۱۶) ($p = 0/001$). در پژوهش حاضر نیز برای بار اول، این پلی‌مورفیسیم در جمعیت مردان نابارور ایرانی که ناباروری آیدیوپاتیک داشتند با روش Real-Time PCR-HRM Corbett بررسی شده سپس با روش PCR-RFLP نتایج ژنوتایپینگ کنترل و تأیید گردیده است. در بررسی انجام گرفته، مشخص شده است که بین فراوانی حضور این پلی‌مورفیسیم در گروه مردان نابارور و بارور ایرانی تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($p = 0/02$) و در نتیجه می‌تواند در ایجاد آزواسپرمی و اولیگواسپرمی در مردان نابارور نقش داشته باشد و به‌عنوان عاملی برای ناباروری در جمعیت مورد مطالعه از مردان ایرانی مطرح باشد؛ به‌علاوه این نتایج نشان دادند که پژوهش حاضر با مطالعه استون هم‌خوانی دارد.

همچنین در سال ۲۰۱۹ در تحقیقی که توسط نیریگنک و همکارانش انجام گرفت مشخص گردید که ژن *INSR* با تأثیر در فاکتورهای رشد و رسپتورهای انسولین در مسیرهای سیگنالی که در دستگاه تناسلی برای اسپرماتوژنز و عملکرد طبیعی باروری مؤثر هستند تأثیرگذار است و بیان نمودند که مطالعه‌هایی در خصوص حضور پلی‌مورفیسیم‌ها در این ژن و اثرهایی که در تغییرات بیان ژن می‌گذارد می‌تواند راهگشایی برای مطالعه‌های آینده در زمینه‌های ناباروری باشد (۱۸). با در نظر گرفتن نتایج پژوهش حاضر می‌توان چنین عنوان نمود که نتایج این دو تحقیق در راستای یکدیگر می‌باشند و حضور

پلی‌مورفیسم بیان‌شده می‌تواند در ایجاد ناباروری در مردان نقش مؤثری داشته باشد. همچنین در تحقیقات دیگری که در ارتباط با این پلی‌مورفیسم انجام شده است مشخص گردید که ریسپتورهای که با ژن *INSR* کُد می‌شوند با ریسپتورهای عصبی و هورمونی در ارتباط بوده و نیز با فعالیت تیروزین پروتئین کینازی که دارند به‌طور غیرمستقیم (با فرایندهای هورمونی) روی اسپرماتوژنز تأثیر می‌گذارند و سبب ایجاد کاهش اسپرم می‌گردند و می‌توانند سبب ناباروری مردان شوند. همچنین سایر تحقیقات در خصوص پلی‌مورفیسم بیان‌شده نشان داده است که این پلی‌مورفیسم می‌تواند نقش مؤثری در سایر بیماری‌ها نیز دارا باشد (۲۳-۲۶).

۶- ملاحظات اخلاقی

کلیه کارهای پژوهشی مقاله با کسب رضایت نامه و انتخاب آگاهانه از بیماران مرکز ناباروری نوید و با کسب مجوز اخلاقی از آزمایشگاه ژنتیک پزشکی پژوهشکده ملی مهندسی ژنتیک صورت پذیرفت.

۷- تشکر و قدردانی

از کلیه پرسنل و بیماران مرکز ناباروری نوید و مسئولان محترم آزمایشگاه ژنتیک پزشکی پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و گروه ژنتیک دانشکده علوم پایه دانشگاه تربیت مدرس که در انجام کارهای آزمایشگاهی این پژوهش کمال همکاری و مساعدت را مبذول داشتند تشکر و قدردانی می‌گردد.

۸- تعارض منافع

مقاله فاقد هر گونه تعارض منافع است.

۹- سهم نویسندگان

اجرای مراحل کارهای تحقیقاتی و آنالیز داده‌ها و نگارش و تنظیم مقاله توسط خانم دکتر الهام سیاسی صورت پذیرفت. طراحی تحقیق و نظارت بر روند انجام کار توسط آقای دکتر ال یاسین انجام گرفت. مشاوره‌های روندپژوهش و ویرایش فرم نهایی مقاله توسط آقای دکتر جواد مولانجام شد.

پلی‌مورفیسم بیان‌شده می‌تواند در ایجاد ناباروری در مردان نقش مؤثری داشته باشد. همچنین در تحقیقات دیگری که در ارتباط با این پلی‌مورفیسم انجام شده است مشخص گردید که ریسپتورهای که با ژن *INSR* کُد می‌شوند با ریسپتورهای عصبی و هورمونی در ارتباط بوده و نیز با فعالیت تیروزین پروتئین کینازی که دارند به‌طور غیرمستقیم (با فرایندهای هورمونی) روی اسپرماتوژنز تأثیر می‌گذارند و سبب ایجاد کاهش اسپرم می‌گردند و می‌توانند سبب ناباروری مردان شوند. همچنین سایر تحقیقات در خصوص پلی‌مورفیسم بیان‌شده نشان داده است که این پلی‌مورفیسم می‌تواند نقش مؤثری در سایر بیماری‌ها نیز دارا باشد (۲۳-۲۶).

در این پژوهش در مورد حضور پلی‌مورفیسم‌های مرتبط با ناباروری مردان در جمعیت مردان نابارور ایرانی از روش HRM Corbett استفاده شده است که این روش با توانایی بالا در تشخیص پلی‌مورفیسم‌های مورد مطالعه و با قدرت رزولیشن بالا می‌تواند راهگشایی برای تشخیص تغییرهای ژنتیکی در مطالعه‌های ژنتیکی به‌خصوص با تعداد زیاد نمونه‌ها مطرح باشد و روش دقیقی برای آنالیز نتایج و رسم نمودارها با داشتن نرم‌افزارهای مربوطه می‌باشد. بنابراین در کنار استفاده از روش‌های دارای قدرت تفکیک بالا، تعداد نمونه‌های بیشتر و نمونه‌هایی از قومیت‌ها و جمعیت‌های مختلف برای تأیید نتایج این پژوهش و سایر تحقیقات‌های مشابه توصیه می‌گردد.

۵- نتیجه‌گیری

در این مطالعه به بررسی نقش دو پلی‌مورفیسم T824C در ژن *OR2W3* و T132903C در ژن *INSR* در تنظیم اسپرماتوژنز و در نتیجه بروز ناباروری مردان پرداخته شد. نتایج نشان دادند که بین حضور پلی‌مورفیسم T824C در ژن *OR2W3* و ناباروری آیدیوپاتیک مردان ایرانی در جمعیت مورد مطالعه ارتباط معنی‌داری وجود ندارد اما این ارتباط بین حضور

۱۰- منابع

1. Witherspoon L, Flanniga R. Male factor infertility Initial workup and diagnosis in primary care. *Canadian Family Physician*. 2021; 67: 248-54.
2. Agarwal A, Baskaran S, Parekh N, Cho ChL, Henkel R, Vij S, Arafa M, Panner Selvam MK, Shah R. Male infertility. *Lancet*. 2021; 397(10271): 319-33.
3. Oud MS, Smits RM, Smith HE, Mastrorosa FK, Holt GS, Houston BJ, et al. A de novo paradigm for male infertility. *Nature Communications*. 2022; 13: 154.
4. Ayad B, Omolaoye TS, Louw N, Ramsunder Y, Skosana BT, Oyeipo PI, Du Plessis SS. Oxidative Stress and Male Infertility: Evidence from a Research Perspective. *Front. Reprod. Health*. 2022; 4(82257): 1-15.
5. Andrade DL, Viana MC, Esteves SC. Differential Diagnosis of Azoospermia in Men with Infertility. *J. Clin. Med*. 2021; 10: 3144.
6. Arafa M, Agarwal A, Majzoub A, Panner Selvam MK, Baskaran S, Henkel R, Elbardis H. Efficacy of Antioxidant Supplementation on Conventional and Advanced Sperm Function Tests in Patients with Idiopathic Male Infertility. *Antioxidants*. 2020; 9(219): 1-15.
7. De Luca MN, Marisa Colone M, Gambioli R, Stringaro A, Unfer V. Oxidative Stress and Male Fertility: Role of Antioxidants and Inositols. *Antioxidants*. 2021; 10(1283): 1-20.
8. Dutta S, Sengupta P. SARS-CoV-2 and male infertility: Possible multifaced pathology. *Reprod. Sci*. 2021; 28: 23-6.
9. Fave RFD, Polisini G, Giglioni G, Parlavecchio A, Dell Atti L, Galosi AB. COVID-19 and male fertility: Taking stock of one year after the outbreak began. *Arch. Ital. Urol. Androl*. 2021; 93: 115-9.
10. Babakhanzadeh E, Nazari M, Ghasemifar S, Khodadadia A. Some of the Factors Involved in Male Infertility: A Prospective Review. *International Journal of General Medicine*. 2020; 12: 29-41.
11. Karavolos S, Panagiotopoulou N, Alahwany H, Martins da Silva S. An update on the management of male infertility. *The Obstetrician Gynaecologist*. 2020.; 22: 267-74.
12. Chaudhuri GR, Das A, Bandhu Kesh S, Bhattacharya K, Dutta S, Sengupta P, Syama AK. Obesity and male infertility: multifaceted reproductive disruption. *Middle East Fertility Society Journal*. 2022; 27(8): 1-12.
13. Ring JD, Lwin AA, Köhler TS. Current medical management of endocrine-related male infertility. *Asian Journal of Andrology*. 2016; 18: 357-63.
14. Alahmar AT, Calogero AE, Singh R, Cannarella R, Sengupta P, Dutt S. Coenzyme Q10, oxidative stress, and male infertility: A review. *Clin Exp Reprod Med*. 2021; 48(2): 97-104.
15. Yin Y, Zhu P, Luo T, Xia X. Association of single-nucleotide polymorphisms in antioxidant genes and their gene-gene interactions with risk of male infertility in a Chinese population. *BIO MED REP*. 2020; 13: 49-54.
16. Aston KI, Krausz C, Laface I, Ruiz-Castan  E, Carrell DT. Evaluation of 172 candidate polymorphisms for association with oligozoospermia or azoospermia in a large cohort of men of European descent. *Hum Reprod*. 2010; 25(6):1383-97.
17. Plaseski T, Noveski P, Popeska Z, Efremov GD, Plaseska-Karanfilska D. Association study of single-nucleotide polymorphisms in FASLG, JMJDIA, LOC203413, TEX15, BRDT, OR2W3, INSR, and TAS2R38 genes with male infertility. *J Androl*. 2012; 33(4): 675-83.
18. Neirijnck Y, Papaioannou MD, Nef S. The Insulin/IGF System in Mammalian Sexual Development and Reproductio. *Int. J. Mol. Sci*. 2019; 20(4440): 1-18.
19. Shokrzadeh M, Mohammadpour A. Evaluation of a modified salt-out method for DNA extraction from whole blood lymphocytes: A simple and economical method for gene polymorphism. *Pharm Biomed Res*. 2018; 4(2): 28-32.
20. Ma X, Guan L, Wu W, Zhang Y, Zheng W, Ga YT. Whole-exome sequencing identifies OR2W3 mutation as a cause of autosomal dominant retinitis pigmentosa. *Sci Rep*. 2015; 5(9236): 1-6.
21. Trimmera C, Kellerb A, Murphya NR, Snydera LL, Willerc JR, Nagaid MH. Genetic variation across the human olfactory receptor repertoire alters odor perception. *PNAS*. 2019; 116 (19): 9475-80.
22. Sharon D, Kimchi A, Rivolta C. OR2W3 sequence variants are unlikely to cause inherited retinal diseases. *Ophthalmic Genet*. 2016; 37(4): 366-8.
23. Bedair RN, Magour GM, Ooda SA, Amar EM, Awad AM. Could insulin receptor H1085H C > T single nucleotide polymorphism predicts insulin resistance in type 2 diabetic and chronic hepatitis C virus patients in Egypt? *Egyptian Liver Journal*. 2021; 11(4): 1-11.
24. Nobakht H, Mahmoudi T, Sabzikarian M, Tabaeian SP, Rezamand G, Asadi A, Farahani H, Dabiri R, Mansour-Ghanaei F, Maleki I, Zali MR. Insulin and insulin receptor gene polymorphisms and susceptibility to nonalcoholic fatty liver disease. *Arq Gastroenterol*. 2020; 57(2): 203-8.
25. Liu N, Feng X, Feng Y, Zhang Sh, Wu Y, Jia T, Yang X, On Lee LT, Sun L. An association study between MiR-146a and INSR gene polymorphisms and hypertensive disorders of pregnancy in Northeastern Han Chinese population. *Placenta*. 2021; 104: 94-101.

26. Thangavelu M, Godla UR, F.D.Paul S, Maddaly R. Single-nucleotide polymorphism of INS, INSR, IRS1, IRS2, PPAR-G and CAPN10 genes in the pathogenesis of polycystic ovary syndrome. J of Genet. 2017; 96: 1-10.